

บทที่ 4

การตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม

ในการตรวจสอบคุณภาพของสิ่งที่คิดคันขึ้นมาบ้านนี้ วิธีการที่ตัวอธิบดีคือ การนำสิ่งนั้น ๆ ไปทดลองใช้จริง ผลที่ได้จากการทดลองใช้ปฏิบัติจริง จะสะท้อนให้เห็นจุดเด่นและจุดอ่อนต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมที่สร้างและปรับปรุงแล้วในบทที่ 3 ด้วยการนำไปทดลองใช้สอนจริงกับนักเรียนที่เรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมธานี ซึ่งทางโรงเรียนได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยจัดนักเรียนที่สมัครใจเรียนให้ 31 คน และให้อาจารย์วิภาวดี ไวยangค์ อาจารย์สอนภาษาไทยขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นผู้สอน การทดลองสอนใช้ระยะเวลา ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม 2528 สัปดาห์ละ 2 ครั้ง (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ณ)

การที่ใช้นักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นกลุ่มทดลองสอน ก็ด้วยเหตุผลที่ว่านวัตกรรมที่นำมาเสนอขึ้นมีจุดมุ่งหมายและลักษณะเนื้อหาที่จะเสริมทักษะภาษาไทยในระดับขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงควรจะใช้สอนนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยในระดับขั้นต้นของมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้ว นอกจากนี้ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นระดับขั้นกลางของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้ว ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยจึงน่าจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยทั่ว ๆ ไป ดังนั้นนักเรียนในระดับขั้นนี้ จึงเป็นกลุ่มที่เหมาะสมกับการใช้ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมนี้ อย่างไรก็ได้ในภาคปฏิบัติจริง ครุพัสดุสอนอาจยึดหยุ่นเวลาการสอนโดยเลือกบทเรียนจำนวนหนึ่งไปสอนเสริมในขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ โดยพิจารณาความเหมาะสมในด้านเนื้อหา และกิจกรรมของบทเรียน รวมทั้งเวลาเรียนของนักเรียนด้วย

การทดลองสอนดังกล่าวนี้ มิใช่เป็นการทดลองเพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการเรียนนวัตกรรม หากเป็นการศึกษาปฏิริยาข้อนกลับที่เป็นความคิดเห็นของครุและนักเรียนเกี่ยวกับนวัตกรรมในแต่ละมุมต่าง ๆ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นจุดเด่นและจุดอ่อน อันจะช่วยให้เป็นแนวทางการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมได้ ความคิดเห็นที่เป็นปฏิริยาข้อนกลับดังกล่าว คือความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ที่คิดว่าได้จากการเรียนบทเรียนแต่ละบท จำแนกตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ความเหมาะสมของเนื้อหา คำอธิบาย และกิจกรรมที่กำหนดให้ทำในแต่ละบทเรียน วิธีการที่ให้ครุและนักเรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว นิเวชีสัมภาษณ์หลังจากที่นักเรียนเรียนจบบทเรียนบทหนึ่ง ๆ แล้ว โดยใช้แบบสัมภาษณ์ดังแสดงไว้ในภาคผนวก ๗

นอกจากจะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนแต่ละบทแล้ว ยังขอให้ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาพรวมหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้ง 10 บทเรียนอีกด้วย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เข่นเดียวกัน ข้อคำถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ที่คิดว่าได้จากการเรียนนัดกรรมทั้ง 10 บทเรียน โดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายทั่วไปทั้งหมดของการเรียนนัดกรรม นอกจากนี้ยังได้สอบถามเจตคติเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย และความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์อื่นๆ บางประการที่เกิดจากการเรียนนัดกรรมนี้ คำ답ที่ใช้สัมภาษณ์แสดงไว้ในภาคผนวก ๔ ผลของการศึกษาความคิดเห็นดังกล่าวทั้งหมดสรุปรวมเป็นสาระสำคัญได้ดังด่อไปนี้

1. นัดกรรมในความคิดเห็นของนักเรียน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๔)

1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

1.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถอันเป็นผลจากการเรียนโดยทั่วไป

นักเรียนส่วนใหญ่ (กว่าร้อยละ 90) มีความเห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามความมุ่งหมายของการเรียนเพิ่มขึ้นเป็นที่น่าพอใจหลังจากการเรียน ปัจจัยสำคัญที่นักเรียนเห็นว่าเอื้ออำนวยต่อการเรียน ได้แก่ ความชัดเจนของบทเรียน ความเหมาะสมและน่าสนใจของกิจกรรมการเรียน การให้แนวทางที่แน่ชัด การได้ฝึกฝนกับผู้สอนเป็นรายบุคคล และความสนุกสนานของบทเรียน สำหรับนักเรียนส่วนน้อยที่คิดว่าเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร เป็นเพราะความไม่สัมทัດในบทเรียนบางบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่สัมทัດด้านการแต่งกลอน (บทเรียนที่ 2) และภาษา (บทเรียนที่ 3) รวมทั้งปัญหาด้านการมีเวลาฝึกฝนน้อย

1.1.2 ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน โดยพิจารณาจากความยากง่าย ความน่าสนใจ ความเหมาะสมในการฝึกทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การถอดความ การอ่าน ทำงานของเสนาะ การแต่งโคลง ภาษา ฯลฯ ว่ามีความเหมาะสม น่าสนใจและสามารถฝึกทักษะได้ดีในทุก ๆ บทเรียน ทั้งนี้โดยให้เหตุผลประกอบความเห็นดังกล่าวว่าเป็นเพราะบทเรียนทุกบทมีการอธิบายศัพท์ และสำนวน ให้ความรู้ คำอธิบายประกอบทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย นอกจากนี้เนื้อหาส่วนใหญ่มีความໄพเราะสละสลวย สนุกสนาน ตลอดจนชี้ให้เห็นหลักเกณฑ์ชัดเจน รวมทั้งสามารถนำไปเป็นแบบอย่างในการเขียนต่อไปได้ อย่างไรก็ตามมีนักเรียนบางคนให้ความเห็นว่าบทเรียนบางบทมีเนื้อหา และคำศัพท์ค่อนข้างยาก (บทเรียนที่ 2, 3, 5, 6 และ 7) และมีนักเรียนอีกส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่าบทเรียนบางบทง่ายเกินไป (บทเรียนที่ 8, 9 และ 10)

1.1.3 ความเห็นเกี่ยวกับคำอธิบายบทเรียน

นักเรียนเกือบทั้งหมดเห็นว่าคำอธิบายบทเรียนและคำอธิบายศัพท์และสำนวนในทุกบทเรียนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากคำอธิบายบทเรียน

และคำอธิบายศัพท์และสำนวนได้จัดทำไว้อย่างเป็นระบบละเอียดขัดเจน อย่างไรก็ตาม มีนักเรียนบางคนเสนอให้เพิ่มจำนวนคำศัพท์ที่นำมาอธิบายมากขึ้นไปอีก

1.1.4 ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน

นักเรียนเกือบทั้งหมดให้ความเห็นว่ากิจกรรมการเรียนที่กำหนดให้เป็นกิจกรรมบังคับและกิจกรรมเลือกนั้น ส่วนใหญ่ช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ปฏิบัติได้จริง และสนุก นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความประรานาที่จะเรียนบทเรียนต่อ ๆ ไปอีก อนึ่งพบว่า คำอธิบายบทเรียน และคำอธิบายคำศัพท์และสำนวนในแต่ละบทเรียนมีส่วนสำคัญในการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมการเรียน ในส่วนของการเลือกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกทำกิจกรรมที่ตนสนใจอย่างศึกษาเพิ่มเติม กิจกรรมที่มีหนังสือหรือข้อมูลสำหรับศึกษาด้านคว้ากิจกรรมที่เหมาะสมกับเวลาที่มี และกิจกรรมที่ง่ายเป็นหลัก ปัญหาสำคัญในการทำกิจกรรมคือนักเรียนมีเวลาจำกัดและมีงานในวิชาอื่น ๆ หาก

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนวัตกรรมโดยส่วนรวม

หลังจากนักเรียนเรียนครบ 10 บทเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแสดงความเห็นเกี่ยวกับผลที่คิดว่าเกิดจากการเรียนนวัตกรรมโดยส่วนรวม ความคิดเห็นของนักเรียน 31 คน สรุปเป็นสาระสำคัญได้ดังนี้

- 1.2.1 ในด้านความสามารถในการอธิบายบทประพันธ์ ทั้งความเรียงและร้อยกรอง ให้เป็นที่เข้าใจง่าย นักเรียนมีความคิดเห็นว่าตนมีความสามารถดีขึ้นทุกคน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะได้รับประสบการณ์จากการฝึกฝนเพิ่มขึ้น มีความชำนาญมากขึ้น ได้เรียนบทประพันธ์หลายรูปแบบ ตลอดจนได้ทราบกฎเกณฑ์ของบทประพันธ์แบบต่าง ๆ
- 1.2.2 ในด้านความรู้ความเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ นักเรียนทั้งหมดเห็นว่าได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ มาก ศัพท์ในบทเรียนทุกบทมีความน่าสนใจ มีคำอธิบายละเอียดขัดเจน ส่วนในด้านการนำศัพท์ที่เรียนรู้จากบทเรียนไปใช้ประโยชน์ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถนำไปใช้ได้ทั่วไป เพราะบทเรียนประกอบด้วยคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีนักเรียนบางคนเห็นว่านำไปใช้ได้น้อยเพราะศัพท์ที่เรียนเป็นคำเฉพาะที่ใช้แต่บทประพันธ์ ศัพท์บางคำไม่มีที่ใช้หรือไม่มีโอกาสได้ใช้
- 1.2.3 ในด้านความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์บทประพันธ์อย่างมีขั้นตอน นักเรียนเกือบทุกคนเห็นว่าตนมีความสามารถในด้านดังกล่าวดีขึ้น เพราะได้ทราบหลักเกณฑ์การเขียนจากบทเรียน ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดี และได้ฝึกหัดเขียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ได้ฝึกวิจารณ์หลายแบบในด้านความสามารถในการเขียนโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง นักเรียนเกือบทุกคนเห็นว่า มีความสามารถดีขึ้น เนื่องจากได้เรียนรู้หลักเกณฑ์การเขียนที่ถูกต้องและได้ฝึกเขียนเพิ่มขึ้น ด้านความสามารถในการเขียนสื่อความหมาย

- นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าความสามารถของตนดีขึ้น ทั้งนี้ เพราะได้ฝึกมาก ได้ฝึกหัดสรุปใจความจากบทเรียน เรียนรู้อธิบายดีขึ้น และได้แบบอย่างจากบทเรียน มีเพียง 2 คน เห็นว่า ความสามารถของตนลงในด้านที่กล่าวไม่ดีขึ้น เนื่องจากฝึกฝนน้อย ในด้านความสามารถในการเขียนหนังสือให้สะอาด ขัดเจน อ่านง่าย รู้จักแยกหัวข้อ ย่อหน้า เว็บไซต์ และจัดรูปให้เป็นระเบียบ นักเรียน 27 คนเห็นว่าตนเองมีความสามารถดีขึ้น เพราะได้เรียนบทเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดี และได้ฝึกหัดเขียนมากขึ้น รวมทั้งได้ฝึกนิสัยการเขียนที่ดี มีนักเรียน 4 คนเห็นว่าความสามารถของตนไม่ดีขึ้น
- 1.2.4 ในด้านความสามารถในการอ่านบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ให้ขัดเจน นักเรียนเกือบทุกคนเห็นว่า ตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับดีขึ้น เนื่องจากได้ฝึกหัดอ่านมากขึ้น และได้อ่านบทประพันธ์หลายลักษณะ ได้เรียนรู้ในเรื่องทำนอง และจังหวะการอ่าน มีเพียง 1 คนเท่านั้นที่เห็นว่าตนเองมีความสามารถในด้านดังกล่าวไม่ดีขึ้น เนื่องจากไม่ค่อยได้ฝึกส่วนในด้านความสามารถในการอ่านบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ได้ถูกจังหวะและทำนอง นักเรียน 30 คนเห็นความสามารถของตนดีขึ้น เนื่องจากเหตุผลที่ได้เรียนรู้มากขึ้น
- 1.2.5 ในด้านความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นประเด็นสำคัญในเรื่องที่เรียน นักเรียน 30 คนเห็นว่าตนเองมีความสามารถดีขึ้นหลังจากได้เรียนบทเรียนที่สร้างขึ้น เพราะบทเรียนไม่ยากที่จะทำความเข้าใจ ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญในเรื่องได้ทั้งยังได้ฝึกและมีโอกาสแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
- 1.2.6 ในด้านความสามารถในการแต่งบทประพันธ์ เขียนความเรียง หรือบทความ นักเรียน 29 คนเห็นว่าตนเองมีความสามารถดีขึ้น เพราะได้เรียนรู้รูปแบบและกฎเกณฑ์การเขียนบทประพันธ์หลายลักษณะ ทั้งยังได้ฝึกแต่งบทประพันธ์มากขึ้น
- 1.2.7 ในด้านความรู้สึกเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองได้รับความรู้วิชาสาขาวิชานอกเหนือจากการเรียนภาษาไทย เพราบทเรียนได้มีการแทรกวิชาการอื่นไว้ด้วย เช่น ภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และสุนศึกษา นอกจากนั้นกิจกรรมในบทเรียนมีความเกี่ยวข้องกับวิชาการอื่น ๆ ด้วย ทำให้เกิดความอยากรู้เพิ่มเติมในวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากวิชาภาษาไทยให้ลึกซึ้ง กว้างขวางมากกว่าที่มีในบทเรียน
- 1.2.8 หลังจากเรียนนัดกรรมนี้แล้ว นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกชอบวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น เพราะบทเรียนช่วยให้เข้าใจวิธีเขียน วิธีแต่ง และการอ่านคำประพันธ์หลายรูปแบบ บทประพันธ์มีความไพเราะ ก่อให้เกิดความซาบซึ้งและความสนใจ มีกิจกรรมใหม่ ๆ ให้ทำได้เรียนรู้เรื่องแบล็คใหม่ และเห็นว่าความรู้ที่ได้มีประโยชน์และนำไปใช้ได้ มีนักเรียนเพียงบางคนมีความรู้สึกเฉย ๆ เพราะเห็นว่ากิจกรรมการเรียนค่อนข้างมากไป ทำให้

เป็น และคิดว่าภาษาไทยเป็นเรื่องยาก

- 1.2.9 ในด้านประยุกต์ของวิชาภาษาไทย นักเรียนทั้งหมด 31 คน ได้มองเห็นประโยชน์ของ วิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น เพราะช่วยให้สามารถเขียน แต่ง อ่าน แสดงความคิดเห็นได้ดีขึ้น รู้สึกพึงพอใจมากขึ้น นำไปใช้ประโยชน์ได้ เรียนแล้วมีความรู้ในวิชาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น และ คิดว่าภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็น เป็นภาษาของตนเอง ควรจะเรียนรู้ให้มากขึ้น
- 1.2.10 นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าความรู้และประสบการณ์จากวัดกรรมช่วยให้มีความรู้และ ความเข้าใจในวิชาภาษาไทยโดยทั่วไป เพราะได้เรียนรู้ทบทวนอธิบายลักษณะ โดยที่ เป็นไปตามหลักเกณฑ์โครงสร้างของแต่ละลักษณะ ได้รับความรู้แปลใหม่เพิ่มขึ้น เช่น ในด้านสุนทรพจน์ ทั้งยังได้รู้และเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น มีนักเรียนเพียง 2 คนเท่านั้นที่ เห็นว่าความรู้และประสบการณ์จากวัดกรรมช่วยให้มีความรู้และความเข้าใจในวิชา ภาษาไทยโดยทั่ว ๆ ไปน้อย

2. นวัตกรรมในการคิดเห็นของครูผู้สอน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๑)

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

2.1.1 ความเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถที่คิดว่าเป็นผลจากการเรียน

ครูผู้สอนเห็นว่าบทเรียนทุกบททำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะทางภาษา ไทยดีขึ้น โดยมีเหตุผลว่าบทเรียนนำเสนอใน ลักษณะที่น่าสนใจ มีการนำเสนอตัวอย่าง ให้เข้าใจง่าย ให้แสดงความคิดเห็น วิจารณ์ได้อ่ายกว้างขวาง นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกเป็นรายบุคคล ประกอบกับทุกบทเรียนมี คำอธิบายและการให้ความรู้เรื่องศัพท์ประกอบ รวมทั้งบทเรียนบางบทนักเรียนมีพื้นฐานเดิมอยู่ บ้างแล้ว ทำให้การเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายได้ดียิ่งขึ้น

2.1.2 ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน

ในด้านเนื้อหาซึ่งให้ครูผู้สอนพิจารณาจากความยากง่าย ความน่าสนใจ และความ เหมาะสมในการใช้ฝึกทักษะต่าง ๆ ทางด้านภาษาไทย พบฯ ทุกบทเรียนมีความเหมาะสมสมกับ นักเรียนในวัยนี้ เนื้อหาทุกบทมีความรับกุม ลำดับขั้นตอนดี เช่นใจง่าย และยั่วยุให้คิด พิจารณาอย่างแตกฉาน อย่างไรก็ตามครูผู้สอนเห็นว่าเนื้อหาในบทเรียนที่ 5 อาจไม่เหมาะสมที่ จะใช้ให้นักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรม เพราะเป็นพระราชบัญญัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ถ้อยคำสำนวนในหลายตอนแตกต่างไปจากสามัญชน ไม่อยู่ในวิสัยที่นักเรียนจะ เทียบเคียงยึดถือเป็นแบบอย่างในการฝึกทำกิจกรรมได้

2.1.3 ความเห็นเกี่ยวกับคำอธิบายบทเรียน

คำอธิบายบทเรียน คำอธิบายศัพท์ในทุกบทช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามครูผู้สอนเสนอให้มีการอธิบายศัพท์บางคำเพิ่มเติมด้วย (บทเรียนที่ 2, 3, 6 และ 8)

2.1.4 ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน

ครูผู้สอนเห็นว่ากิจกรรมทุกกิจกรรมช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถปฏิบัติจริง และนำสู่ใจทุกกิจกรรม การเพิ่มคำอธิบายศัพท์ให้มากขึ้นจะช่วยให้การทำกิจกรรมยิ่งบรรลุจุด มุ่งหมายได้มากขึ้น ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงกิจกรรมในบทเรียนที่ 4 บางประการ รวมทั้งได้รับข้อจำกัดของผู้สอนและนักเรียนบางคนที่ขาดทักษะบางด้าน เช่น ไม่สามารถ ร้องเพลงไทยเดิมได้

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนวัตกรรมโดยส่วนรวม

หลังจากที่ครูสอนบทเรียนครบทั้ง 10 บทแล้ว ผู้จัดได้ขอให้ครูผู้สอนประเมินผลโดยส่วนรวม ถึงสิ่งที่นักเรียนได้รับจากการเรียนนวัตกรรม สรุปรวมเป็นสาระสำคัญได้ดังนี้

- 2.2.1 ในด้านความสามารถในการอธิบายบทประพันธ์ทั้งความเรียงและร้อยกรองให้เป็นที่ เข้าใจง่าย ครูเห็นว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถดีขึ้นกว่าเดิมพอสมควร ปัญหาที่พบ คือ เวลาเรียนมีน้อยไป ไม่มีโอกาสสอนซ้อมเสริม
- 2.2.2 ในด้านความรู้ความเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ นักเรียนรู้และเข้าใจศัพท์เพิ่มขึ้นมาก และ สามารถนำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้ทั่วไป ไม่เฉพาะแต่ในวิชาภาษาไทยเท่านั้น
- 2.2.3 ในด้านความสามารถในการเรียน พบร่วมนักเรียนมีความสามารถในการเรียนดีขึ้น พอควร ทั้งในการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์บทประพันธ์อย่างมีขั้นตอน การ เขียนโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง การเขียนสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจง่าย และการเขียน หนังสือให้สวยงาม ขัดเจน อ่านง่าย รู้จักแยกหัวข้อ ย่อหน้า เว้นวรรค และจัดรูปให้ เป็นระเบียบเรียบร้อย
- 2.2.4 ในด้านความสามารถในการอ่านบทประพันธ์พบว่า�ักเรียนมีความสามารถอ่านบท ประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองดีขึ้น สามารถอ่านได้ขัดเจน ถูกจังหวะ และทำนอง ปัญหาที่พบคือ นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนไม่มากนัก
- 2.2.5 ในความสามารถในการพูด พบร่วมนักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นประเด็นสำคัญ ในเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น
- 2.2.6 ในด้านความสามารถในการแต่งบทประพันธ์ เขียนความเรียงหรือบทความ นักเรียนมี ความสามารถดีขึ้นมากในทุกด้านที่กล่าวถึง เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสได้แสดงความ สามารถในการแต่งคำประพันธ์ เขียนความเรียงหรือบทความ และเนื้อหาที่นำมาฝึกฝน มีระดับความยากง่ายพอเหมาะสม ทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาตนเอง เกิดความเชื่อมั่น และมีความภาคภูมิใจในตนเองและผลงาน
- 2.2.7 ในด้านความรู้สึกเมื่อ เมื่อนักเรียนได้เรียนบทเรียนทั้งหมด 10 บท ครูผู้สอนมีความ

เห็นว่า นักเรียนจะมีความรู้ทางภาษาไทยแล้ว นักเรียนยังได้รับความรู้จากการสาขานี้ด้วย เพราะบทเรียนมีความหลากหลาย ประกอบด้วยเนื้อหาหลายสาขาวิชา นอกเหนือนักเรียนยังเกิดความอยากรู้เพิ่มเติมในวิชาการต่าง ๆ มากขึ้น เนื่องจากบทเรียนที่จัดไว้มีความน่าสนใจ เร้าใจ ชวนให้ติดตามอ่าน อารี เรื่องสุนทรพจน์ของ จอมพล สดุดี ถนนรัชต์ คลองประกอบภาพพระราชพงศาวดาร เป็นต้น และจากเหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้นักเรียนหูสึกข้อมูลการเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น

- 2.2.8 ในด้านการเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาไทยพบว่า นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้นพอควร นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องแบ่งกลุ่มมากกว่าที่เคยเรียนมา และกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นกรณีความสามารถเฉพาะตัวนักเรียน ทำให้เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาไทย
- 2.2.9 ในด้านความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับนักเรียนเห็นว่า นักเรียนมีความคิดเห็นดังนี้
- 2.2.9.1 บทเรียนเน้นการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ โดยเน้นในด้านทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเป็นรายบุคคลีมาก
 - 2.2.9.2 เนื้อหาสาระ รูปแบบของบทเรียนมีความหลากหลาย น่าสนใจ ก่อให้เกิดความอยากรู้ อยากรู้เรียน และอยากรู้เรียนเพิ่มเติม ทำให้เกิดการประเมินประสานความรู้หลายแขนงเข้าด้วยกัน จะเกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในสังคมได้
 - 2.2.9.3 บทเรียนทุกบทเรียนมีคุณค่าหลายด้าน ประกอบด้วยภาษาไทยเป็นแกนหลัก ซึ่งเน้นหนักในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านภาษา และด้านจรรโลงใจ นำไปสู่การวิเคราะห์วินิจฉัย ซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นคนซ่าสั้งเกต คิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น
 - 2.2.9.4 ควรจัดทำคู่มือครุประกอบบทเรียน และควรระบุหนังสือสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม เพราะจะได้มีความเข้าใจบทเรียนตรงกัน ตลอดจนเป็นแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

สรุปความคิดเห็นของครุและนักเรียน

โดยทั่วไปแล้วครุผู้สอนและนักเรียนเกือบทุกคนมีความเห็นเกี่ยวกับนักเรียนในแง่มุมต่าง ๆ สองกลุ่มกัน ทั้งครุและนักเรียนมีความเห็นว่า เมื่อเรียนจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว นักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดมุ่งหมายของบทเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และเมื่อเรียนครบทั้ง 10 บทแล้ว นักเรียนมีความรู้และทักษะวิชาภาษาไทยในทุกด้านมุ่งหมายของบทเรียนเพิ่มขึ้นเป็นที่น่าพอใจ

ในด้านเนื้อหาของบทเรียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว ยกเว้นบทเรียนที่ 5 ที่ค่อนข้างจะยากไป ซึ่งอาจจะปรับปรุงได้ด้วยการเพิ่มศัพท์บางคำ และใช้วิธีสอนเข้าช่วย ส่วนในเรื่องคำ อธิบายประกอบและกิจกรรมที่กำหนดให้ทำนั้น ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีแล้ว

ในด้านประโยชน์ของการเรียนนั้นวัดกรรม ทั้งครูและนักเรียนทุกคนเห็นว่าได้ประโยชน์มาก เพราะ นอกจาจจะช่วยเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาภาษาไทยแล้ว ยังได้รับความรู้ในสาขาวิชาอื่นเพิ่มอีกด้วย หลาย บทเรียนประกอบด้วยเนื้อหาหลายสาขาวิชา เมื่อประกอบกับกิจกรรมที่กำหนดให้ทำแล้ว มีลักษณะยั่งยืน กระตุ้น ให้อายากค้นคว้าเพิ่มเติม

ปัญหาสำคัญที่พบในการใช้นั้นวัดกรรมนี้คือ เวลาที่ใช้สอนในแต่ละบทเรียนบีน้อยไป ไม่สัมพันธ์กับ เนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดให้ทำ ซึ่งควรจะต้องปรับแก้ในเรื่องช่วงเวลาการใช้นั้นวัดกรรมประกอบการสอนให้ เหมาะสมยิ่งขึ้น

ส่วนข้อควรปรับปรุงแก้ไขอื่น ๆ เช่น การให้เพิ่มศัพท์ในบางบทเรียน กิจกรรมบางอย่างทำยาก เพราะผู้สอนและผู้เรียนอาจไม่ถนัด บางกิจกรรมต้องใช้เวลามากกว่าที่กำหนด และมีหนังสือประกอบการ ค้นคว้าไม่เพียงพอ เป็นปัญหาที่ผู้สอนสามารถจะแก้ไขได้โดยไม่ยาก